

нието на Търново. Тукъ се срѣщатъ : трудоветѣ на Юрданъ Х. Костадиновъ отъ Скопие, цѣль редъ описания на Скопие, Велесъ, Охридъ и др., документи по българ. история; на К. Д. Петковичъ : описание на Св. Гора и на разнитѣ мѣнастири; дописки на Р. Блъсковъ, книжовнитѣ и критически бѣлѣжки на С. Филаретовъ,¹⁾ Ботю Петковъ, Ник. Михайловски, Хр. Даскаловъ и др., прѣводитѣ на разни съ нравствено съдържание раскази отъ Пантелей Кисимовъ, В. Каракановски, Н. Палаузовъ; филологически и етнографически разисквания отъ Михайловски, Юр. Х. Костадиновъ („Що е Юрукъ“), биографията на Н. С. Палаузовъ.

Въ заключение за „Царигр. Вѣстникъ“ ще кажемъ, че споредъ свѣдѣнията на Ш. Черновѣждъ („Нѣколко записки отъ сегашния вѣкъ“ Мсб. кн. VI), единъ съврѣменникъ и близъкъ наблюдател на работата, Екзархъ е билъ оржде на гръцката патриаршия, на владичитѣ въ България и на руското посолство и за туй той се е показалъ май враждебенъ къмъ подигнатото отъ българитѣ искание за черковното самоуправление, (стр. 424.) Истина е, че въ *Царигр. Вѣстникъ* прѣзъ врѣмето, когато го е издавалъ г. Екзархъ, не се вижда ожесточеността въ борбата и въ писанѣто противъ гръцкитѣ владичи; въ всѣки случай обаче допискитѣ отъ Пловдивъ, Търново, Видинъ и изобщо въ статиитѣ на Славейкова гръцкитѣ владичи никакъ не се милуватъ, напротивъ, най-безпощадно се бичуватъ тѣхнитѣ дѣяния. Вѣроятно е обаче, че Екзархъ ще е получавалъ нѣкоя година субсидия отъ гръцката патриаршия, която е дала и дава таквизъ за поддържанѣто на разни вѣстници и списания. За тѣзи субсидия в. *България* пиши, че била даже извѣстна на около 40,000 гроша.

„Ц. Вѣстникъ,“ както се вижда отъ едно заявление на редакцията, се е намѣрвалъ тоже не въ особенно блѣсково състояние. Редакцията казва, че не е срамъ да обади колко спомоществатели има. „Седемъ години се миняхъ какъ започняхми това дѣло. Трудове неусипни положихми, на всѣка година по 20,000 грошове губихми; извѣстихми да се намѣри нѣкои да му дадемъ това дѣло да го издава, да му събира ползата и да печели; никой се не яви.“ Йоще по-долу редакцията се оплаква, че всички други чужди вѣстници се

¹⁾ Особено е хубава критиката на Филаретовъ въ №112 на *Цар. Вѣстникъ* за Геровитѣ: Български рѣчникъ и Руско-български рѣчникъ. Напраздно въ една история на Българ. литература се казва, че критиката у насъ захващала съ „Период. списание“ или отъ „Независимостта“ на Каравелова. Авторитъ на тая история изѣда правото комахай на двѣ десетки години.